

[Aksel Møller.]

til Lokalforeningerne, er formueskattepligtige efter Lovens Bestemmelse i § 22, Stk. 2.

Jeg vil i den Forbindelse gøre den Bemærkning, at hvis det høje Ting i sin Erindring genkalder sig Arbejdet med Eengangsskatte-loven, vil man huske, at helt umiddelbart ved Slutningen af Udvalgsarbejdet om denne Sag blev det forkastet, at man skulde tillade, at Aktier i et Datterselskab, som et Moderselskab maatte ligge med, skulde være skattefri i Forhold til Eengangsskatten. Man fastholdt, at man vilde have denne Dobbeltbeskatning.

Man fastslog dermed efter min Mening utvivlsomt dette Princip, at uanset om en Organisationsform var den ene eller den anden, saa vilde Dobbeltbeskatning være tilladelig i Forhold ogsaa som dette, hvor det drejer sig om indestaaende fra Lokalforeninger i Hovedforeninger, og i øvrigt er jo til Overflod Eengangsskatte-lovens § 22, Stk. 2, tilstrækkelig klar og oplysende. Men med denne Beslutning om, at der i Selskaber uden Vanskeligheder kan tænkes ikke blot Dobbeltbeskatning, men ogsaa 3- og 4-dobbelt Beskatning, har man efter min Mening klart fastslaaet, hvad der er Lovens Forudsætninger paa dette Omraade.

Men selv om man nu gik ind paa den Tankegang, at Lokalforeningernes Reservefonds og Laanefonds var Fremmedkapital i Jysk Andels Formueopgørelse, saa naar man efter min Mening til det Resultat, at Eengangsskatten dog skulde være paa ca. 675 000 Kr., altsaa ikke paa de 932 000 Kr., som jeg nævnte før —, men der er som sagt blevet betalt 44 300 Kr. i Eengangsskat.

Det forekommer mig, at den højtærede Minister, som næppe har Kendskab og næppe har kunnet have Kendskab til disse Sager, bør foranledige den Undersøgelse, jeg talte om før: Er Andelsselskabernes Formue blevet opgjort efter de samme Regler, som alle andre Formuer opgøres efter, og i Overensstemmelse med, hvad der er Forudsætningen for Vedtagelsen af Eengangsskatten? I alt Fald maa Resultatet af denne Fordybelse i Jysk Andels økonomiske og skattemæssige Forhold af mig betragtes som et Bevis paa, at nu maa der skaffes Lighed i Beskatningen mellem kooperative og almindelige Næringsvirksomheder. Derfor stiller vi nu vore Ændringsforslag, og vi vil ved enhver Lejlighed, indtil de er vedtaget, præsentere dem for dette høje Ting.

Men jeg vægrer mig i Grunden ved at tro, at man over for denne himmelraabende

Uretfærdighed, som vil komme til hele Offentlighedens Kundskab, kan blive ved at vende det døde Øre til — eller berolige sin Samvittighed med en eller anden Veksel paa Haabet om at blive Dronning af Sverige eller med en eller anden Formodning om, at man kan blive ved at gøre Forsøg paa at snakke sig til Rette om denne Sag i et fredeligt Udvalgsværelse. Man har nu snakket i 30 Aar, nu maa der tages Standpunkt. Skal Sagen bringes videre mod sin Løsning, kan det kun ske ved at paakalde Befolkningens Opmærksomhed i dette Forhold saa stærkt som det overhovedet er muligt. Kun ved at give Besked om Urimelighedene og ved at lade Befolkningen se Vandene skilles i denne Sag kan man fremtvinge en Afgørelse.

Man har talt med Spot om, at mit Parti vil rumle med disse Forslag. For min Skyld kan man egentlig kalde det, hvad man vil. Vi vil bruge denne Sag, bruge den stærkt, bruge den stadigvæk, bruge den, indtil det er lykkedes os at overbevise et Flertal i dette høje Ting om, at man ikke kan lukke Øjnene for de fuldkommen urimeelige Tilstande, som hersker paa dette Omraade af vor Skattelovgivning.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det høje Ting at stemme for de Ændringsforslag, som mit Parti har stillet ved denne Lejlighed.

Alfred Jensen: Der var vel ingen, der havde ventet, at dette Lovkompleks kunde blive færdigt, inden Rigsdagen tog Paaskeferie. Det siger sig selv, at det var ganske umuligt, naar man tager i Betragtning, at Finansministeren her den 9. Marts fremsatte 5 Lovforslag, som sammen med 5 andre Lovforslag, der tidligere var fremsat fra privat Side, kom til Behandling den 12. og 13. Marts. Det var umuligt, at vi paa 6 Dage skulde kunne gennemarbejde og gøre et saadant Lovkompleks færdigt, og paa denne Baggrund kan vi godkende, at der sker en Udsættelse med Færdigbehandlingen til efter den 1. April.

Det betyder imidlertid ikke, at vi godkender den Skik — saadan har jeg vel Lov til at udtrykke mig —, at Rigsdagen umiddelbart før Ferier eller Arbejdets Afslutning faar præsenteret en lang Række vidtgaaende og omfattende Lovforslag, der i kortest mulig Tid skal hastes gennem Udvalg og Ting. Det gør vi ikke, for der er Mulighed for at fremsætte Lovforslagene paa saa tidligt et Tidspunkt, at Medlemmer og Udvalg kan faa Tid til at bearbejde dem paa en baade ordentlig og betryggende Maade.

Som det fremgaar af Betænkningen,